

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Ferman do?e iz Stambola

Ballad

Ferman do?e iz Stambola,
bujruntija iz Travnika,
baš u šeher Sarajevo,
a na ruke Dizdar-agi:
da hvataju dva Mori?a,
dva Mori?a, dva paši?a,
Mori? Ibru, Mori? Pašu;
da hvataju, da ih vežu,
da ih vežu i osude.

Sultanu su dodijali
po tužbama iz Travnika,
iz Travnika od vezira:
da Mori?i, odmetnici,
ne kabule ni sultana,
ni sultana, ni vezira,
nit' ikaki' gospodara,
ve?e sami gospodare,
gospodare kako ho?e.

Kad video Dizdar-aga
što mu kaže bujruntija,
hršum ?ini haskeriji,
da hvataju dva Mori?a,
da hvataju, da ih vežu,
da ih vežu, da ih vode
pravo gradu u tavnicu,
gdjeno Dizdar brzo kroji:
ko omrkne, ne osvane!

Uhvatiše dva Mori?a,
uhvatiše, savezaše,
savezaše, povedoše,
baš kad majka pitu su?e.

U ruci joj oklagija,
a u drugoj zlatan ibrik.
Haber do?e staroj majci
da Mori?e uhvatiše,
u tavnicu povedoše.
Kad to ?ula stara majka,
sve je jadna pobacala
po avlji, po kaldrmi:
oklagiju prelomila,
zlatan ibrik ulupila,
pa poletje iz avlige,
bosonoga, gologlava,
figanj ?ini, kose ?upa,
vas Hat-međan rasplakala.
Pa eto je u Sara?e:

Jazuk vama, svi sara?i,
što pustiste dva Mori?a,
što mi jednog ne oteste,
ili kako izmoliste?
Ko ?e mene utješiti?
Ko li staru prigledati?

Piš?i stara kao guja,
i sara?i zaplakaše.
Olen po?e uz Kova?e,
ruke lomi, a govori:

Jazuk vama, svi kova?i,
što pustiste dva Mori?a,
što mi jednog ne oteste,
ili kako izmoliste?
Ko ?e mene utješiti?
Ko li staru prigledati?
Teško meni, jadnoj majci!

Opet leti stara majka
pravo brdu uz Kova?e,
dok je stigla Dizdar-agu,
di joj vodi oba sina,
oba sina savezana
sindžirima debelijem.
Bir ih stiže jadna majka,
bir ih stiže, pred njih pade,
pred njih pade, molit stade.

Lijepo moli stara majka:

Bogom brate, Dizdar-aga,
 pusti meni jednog sina,
 pusti meni jali Ibru,
 jali Ibru, jali Pašu!
 Iš?i mala koliko ?eš!
 Il' ?ifluka, ili kmeta?
 Ili voliš suha zlata?
 Samo jednog daj mi sina!
 Ako li mi pustit ne?eš,
 kunem ti se dinom mojim,
 a i postom Ramazanom,
 zaklinjat ?u nebo, zemlju,
 u?init ?u tešku dovu.
 Nikad mira biti ne?e
 ni sultanu, ni veziru,
 dok nad Bosnom oni budu,
 a ni tebi dobra nije!

Kad to ?uo Dizdar-aga,
 progovara staroj majci:

Pustit ?u ti oba sina,
 oba sina, bez dinara.

Prevari se stara majka,
 prevari se pa se vrati.

Ci?e halke u sindžira,
 povedoše dva Mori?a.
 Kad su bili na Jekovcu,
 progovara Mori? Ibro:

A bora ti, Dizdar-aga,
 Zastavi der nube?ije,
 oprosti mi b'jele ruke,
 i dodaj mi tamburicu,
 da pogledam po Saraj'vu,
 ne bi li mi lakše bilo!

Kad to ?uo Dizdar-aga,
 zaustavi jasak?ije,
 naokolo nube?ije,

oprosti mu b'jele ruke,
dodade mu tamburicu.
Ja da vidiš Mori? Ibre!
Kad se lati tamburice,
pritegnu joj tanke žice,
pa zakuca i zapjeva.
Sitno kuca Mori? Ibro,
sitno kuca, jasno pjeva:

Dunjalu?e, golem ti si!
Sarajevo, sehir ti si!
Baš?aršijo, gani ti si!
?emalušo, duga ti si!
Latinlu?e, ravan ti si!
Tašlihanu, širok li si!
L'jepa Maro, l'jepa li si!
Dosta si me napojila,
od dušmana zaklonila,
vakat došo, valja mrijeti!

Opet Ibru savezaše,
savezaše, povedoše,
Mori? Ibru, Mori? Pašu,
i u grad ih dovedoše,
u tavnicu zatvoriše.
Kad je bilo po akšamu,
progovara Dizdar-aga:

Izvedite dva Mori?a,
donesite svilen gajtan!

Izvedoše dva Mori?a,
donesoše svilen gajtan,
udaviše Mori? Pašu.
Sve to gleda Mori? Ibro.
Progovara Dizdar-aga:

A bora ti, Mori? Ibro,
je l' ti žao tvoga brata?

Progovara Mori? Ibro:

Jes' mi žao moga brata,

---

još žalije stare majke!

Udaviše dva Mori?a,
pred kapiju izbacise,
i dva topa opališe.

Kad to ?ula stara majka,
poletjela stara majka;
kad je bila na kapiju,
al' joj leže oba sina,
oba sina udavljen:
na nogama bukagije,
na rukama lisi?ine,
oko vrata svilen gajtan.

Kad to vidje stara majka –
od jada joj srce puklo.

(Maglajli?, br. 2/1995: 151-156)

Maglajli?, Munib. *Usmena balada bošnjaka*. Sarajevo: Preporod, 1995, pp. 151-156.

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.